CONCIO GRANATENSIS

DE SANCTIS

curiosum [illegible] in inuestigando aliorum officia ... 120

INDEX AMPLISSIMVS MATERIARVM PRÆCIPVARVM,

Quæ ſparſim in Concionibus de Tempore & Sanctorum Feſtis ſolemnibus, à R. P. F. LVDOVICO GRANATENSI in lucem editis, continentur; diu multumque hactenus à Diuini verbi declamatoribus expetitus:

D. ANDREÆ SALLÆI PASTORIS IN SILLY INDVSTRIA CONCINNATVS,

Nunc emendatus, & recens acceſſione multarum locupletatus.

Cant. I. *Indica mihi, vbi paſcas, vbi cubes, ne vagari incipiam.*

ANTVERPIÆ,
EX OFFICINA PLANTINIANA,
Apud Ioannem Moretum.
M. D. CII.
Cum gratia & Priuilegio.

ADMODVM REV^DO DOMINO D. IOANNI MASSART MONASTERII S. LANDELINI IN CRISPINIO ALVMNO BENEDICTINO, AC ILLVSTRIVM DOMINARVM INCLYTI COENOBII CHILENGIANI PATRI A CONFESSIONIBVS,

A. Sall. felicitatem.

NESCIO, vigilantiſſ. DOMNE, quo conſilio quóue ſpiritu ductus R.P. LVDOVICVS GRANATENSIS familiaris tuus (cuius memoria in benedictione eſt) Indicem Voluminum ſuorũ, qui anima libri eſſe dicitur, quique totius eius ſubſtantiam complectitur, indicat, & veluti digito oculis demonſtrat, ſuppreſſerit. An fortè, quia ſat otij nactus non erat, multis ſcilicet detentus negotiis, talibus ac tantis, vt euenire ſolet primatibus viris? ſed hæc opinio tam leui innixa coniecturæ animum meum ſatis ſubire nequit. Nam qui totos ſedecim annos (ipſo teſtante) in adornandis ſuis operibus, licet ſæpè vehementiſſimis morbis attritus, deſudârat, poterat omniũ optimè & fœliciſſimè in indice formando, vel vnum contriuiſſe. An fortè vt (more quorundam veterum)

In Epiſt. Dedic. 4. Quarti Tom.

Lectoris in ſuis voluminibus euoluendis diligentiam excitare & acuere conaretur? vel eius animum diutiùs ſuſpenſum tenens pelliceret, & velut manu duceret ad pretioſiſſimas doctrinæ ſuæ gemmas indagandas, effodiendas, & ripę marginali pro vniuſcuiuſque ſententia & arbitrio collocandas, inſtar eorum qui ſtrenuè occultas ac latitantes in aurifodinis fului metalli venas perſcrutantur, & longo dierum cuniculorumque circuitu, necnon vario lacertorum certamine tandem iis potiti proſiliunt? nam quæ noſtro ipſorum multo maximoque conatu inueſtigata poſſidemus, naturæ ductu pluris exiſtimamus, chariùs amplectimur, fouemus & intuemur, quàm res non partas labore, ſed relictas. Quis hîc Sibyllino plenus ſpiritu prophetabit? quis proſpiciat per cancellos in penetrale pectoris GRANATENSIS? Quis niſi qui finxit ſigillatim corda hominum? Quis niſi qui ſcrutatur corda & renes DEVS OPT. MAX. qui omnium omnino cogitationum latebras rimatur & ponderat, qui GRANATENSIS pariter & aliorũ animos probè callet & nouit quâ animi ſententiâ indicem appoſitum noluit? Dauus ſum non Oedipus. Mihi tamen (pace tanti viri dicam) operæ pretium facturus fuiſſe GRANATENSIS videtur, ſi indiculos ſingulis tomis, vel omnibus indicem vnum præfixiſſet. Quî enim fieri poteſt (vt cætera omittam) vt in tam latis Concionum campis, res tam varias, tam fusè ſparſimque ab illo tractatas ſine Indice vllo vel verſatiſſimus optimæq. memoriæ Lector inueniat? Indice ergo, indice opus erat, quem nos tibi, REVERENDE DOMNE, qualemcunque nunc tandem exhibemus ac ſacramus in perenne tuorum erga nos officiorum teſtimonium. Multos noui idem conſilium ſequutos in hac

hac palæstrâ desudasse, multos multis Codicum GRANATENSIVM margines inspersisse annotationibus, vt ex eis posteà sibi indicem aliquem iuxta alphabeticam seriem ordinarent: nam eum plerique inchoarunt, plurimi verò laboris tædio territi, in ipso medij operis curriculo deficientes deseruerunt, desertum à se penitus ablegarunt, nemiemque, quem quidem sciam, operi incepto arbitror colophonem imposuisse, præter R.D. Laurentium Bayum meum in studiis primis collegam charissimum, qui primus hoc præsens frontispicium librorum GRANATENSIS incepit, suaque huius indicis præludia ad me misit, tanquam fundamenti lateres & cæmentum. Neque verò quicquam superstruere ac in lucem edere in animũ vmquam induxissem, ni V.P.F. Philippus Bosquier, de re litteraria bene meritus, hortator accerrimus accessisset, qui recalcitranti mihi peracutos stimulos addere non desiit, donec à me qualitercumque consummatum viderit: quin etiam mox vt Indicem hunc rudi Mineruâ descriptũ vidit, pro suâ vel in GRANATENSIS gloriam, vt est candidus, vel in Lectorum vtilitatem, vt est beneuolus, vel in mei nominis incrementum, beneuolentiâ, vt est mihi amicissimus, oportunis, importunis precibus agere cœpit vt ederem; ac verò etiam suis ad Typographum epistolis rem detulit, nec quieuit, donec oculis omnium conspiciendum traderem vel coactus. Quorum huius structuræ architectorum meminisse libuit, ne cuiquam suum videar surripuisse: nam Apostolo monitore, reddenda omnibus debita, cui honos, honos. Rom. 13. Neque enim exemplo corniculæ Æsopicæ, alienis plumis, imò nec meis gloriam aucupari fas censui, qui quàm domi sit nulla supel-

lex, nō ignorem, & si quæ sit dissuadet nobis Christus elationis vanæ tumorem; Non quæro, ait, gloriam meam. & alibi: Doctrina mea, non est mea. Paulus quoque popularis auræ foliis inaniter victitantes acriter arguit. Quid habes quod non accepisti? si autem accepisti, quid gloriaris quasi non acceperis? Sed quanquam contendo exuere prauos affectus veteris hominis, nolui tamen omnibus humanitatis indumentis officiisque sic spoliari, quin cum omni humanitate valuas palatij GRANATENSIS reserarem omni aduentanti. Eya ergo V. A. Eya tu cum cæteris Lectoribus huc accede; iam me Mercurio ac Duce Palatia LVDOVICI GRANATENSIS tui ingredere: tibi claues en profero regias (vt aiunt) quibus locorum omnium omnes recessus perlustrare valeas. Innumeros enim tibi hic labor noster indicabit, omnes haud ausim dicere, nam vix in hoc tam vasto opere, tamque dædala argumentorum perfuso copia, tantaque rerum varietate cumulatè referto licuit omnia sigillatim annotasse, quamquam id summo studio exquisitaque cura sim consectatus, sperans id non minùs Lectoribus frugiferum, quàm volupe tibi futurum, etsi non sim nescius non defuturos qui ausum hunc meum viribus superiorem improbent. Quæ tamen à me plenè non obseruata fortasse si quis comperiet, in classem suam benignè non dedignabitur reponere, illius memor Horatiani,

Ioan. 8. Ioan. 7. 1. Cor. 4 Coll. 3.

Quandoque bonus dormitat Homerus.

Horat. in Arte.

Interea GRANATAM tuum (quem pro meritis laudare non opis est nostræ) & me laboresque qualescunque meos, vt soles, ama & foue. Vale. VII. Martij, die sacro D. Thomæ Aquinati. 1597.

V.P.F.

V. P. F.

PHILIPPI BOSQVIER MONTENSIS, MINORITÆ PROVINCIÆ FLANDRIÆ, IN cognomen D. Andreæ Sallæi, Auctoris doctissimi huius Indicis Concionum Granatensis, Lusus Poëticus.

SI tibi deductum dicis cognomen ab Aula,
(Alter ego) tibi quàm congruat illud, habe.
Aula, quid est aliud, schola quā famosa Decori, Aristot. 9. Eth. cap. 4. Cic. in Lælio.
Omnis honestatem rusticus vnde petat?
Aula, quid est aliud, quàm vel στοὰ *porticus, vnde* Locus in quo Stoici philosophi disserebant.
Prudens discedas, consiliisq́ potens?
Aula quid est aliud, quàm totius orbis Athenæ,
Vnde Periclæi prodeat oris homo?
Te quoque qui nôrit planè intus & in cute mecum,
Omnis honestatis dixerit esse ducem.
Perdita si terras Prudentia linqueret omnes,
Te penes hæc vnum repperienda foret.
Quidni etiam paruas te dixero amicus Athenas,
Cuius ab alloquiis doctior omnis abit.
Aula sed esse solet struma ac sentina malorum,
Exeat hinc (aiunt) qui volet esse pius. Prouerbium.
Aula sed esse solet pauone superbior illo,
Quem laus ire rota versicolore iubet. Laudatas extollit auis Iunonia pennas, ait ille.
Aula sed esse solet simulatrix, plena dolorum,
Ora fauo mellis, pectora felle tument.
At tu tam (SALLÆE) pius, pius vt quis abire
Si velit, ille tuum cingat vbique latus.
Tam procul à fastu, quàm stat procul Ortus ab ipso
Occasu, aut Tellus quàm procul ima Polo.

Quàm tibi sincerum pectus! si te audio, credo,
Tanquam si pateant pectoris antra tui.

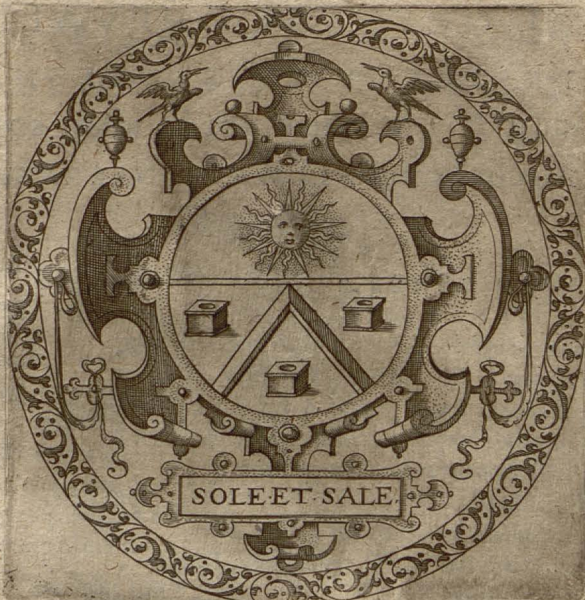
Altera ad idē cognomen allusio.

A SALE *si verò deducis; quàm tibi quadrat,*
ANDREA, *cuius cuncta salita* SALE!
Quid nisi SAL *terræ tua vita? quid actio quæuis?*
Quid præter sapidos fundis ab ore SALES?
Salsus es, aut potius SAL *totus es, vtpote cuius,*
Affrictu, quiuis salsior esse queat.

D Greg. homi. 17. in Lu. 10. ante medium.

Tu, tu, petra SALIS, *qui vitâ atque ore salîsti,*
Quas tibi Petra dedit maxima, Christus oues,
En etiam GRANATA *meus, celeberrimus autor,*
Index cui deerat ceu bona mica SALIS;
Indice iam per te tabuláque suauior exit,
Vt condita nouo fercla vetusta SALE.

EIVS-

EIVSDEM IN AVCTORIS
Χαρακτηριστικόν.

QVorſum ſæpe ſoles SOLE ET SALE ſcribere? quorſũ?
Non dices? vltrò dicet Apollo meus.
SOLE quid vtilius? quem ſi Deus auferat Orbi,
Nos ſimul abſtulerit, rettuleritque Chaos.
Quid SALE? quem ſi quis non vult apponere menſis,
Det mihi mille cibos, Tantalus hoſpes ero.
Ergo ego ſic inquam: SOLE ET SALE nil prius Orbi,
Te quoque qui SOL, SAL, quid prius orbis habet?
SOL es, lux mundi non infima; SAL que videris,
Per quem hominum ſapidum redditur omne genus.
SOL es, GRANATÆ quæ ſunt pulcerrima monſtrans
Indice; SAL, quia ſic gratior Auctor erit.

D. D. GEORGII CHEVALIER
PASTORIS IN BOVVEGNYES
carmen gratulatorium in idem cognati ſui chariſſimi D. AND. SALLAEI

Χαρακτηριστικόν.

ECquâ nam SALLÆE *Deûm inſpiratus ab aurâ*
Et SOLE ET SALE *tu tamq; frequenter ais?*
An quod vt æſtiuo SOLIS *polus ardet ab igne,*
Sic nitidus fulges Dux gregis inter oues?
An quia ouilla ſuum ſeruat SALE *ſparſa vigorem,*
Atque incorruptum vox tua quemque facit?
Lapſa ferunt veteres cœlo tria Lilia Gallis,
SOLE *tibi* ET SALE *ſunt hæc tria lapſa Polo.*
Aurea multiloquax miretur Lilia Gallus,
Atque Aquilas noſtri, regia ſigna, Duces.
Inferiora tamen SOLE ET SALE; *Lilia creſcunt*
SOLE: *Aquilæ pullos* SOLE *micante probant.*
Non tibi ſint Aquilæ, nec ſint tibi Lilia, viues,
Non ſit SAL, *quemuis mors properata manet.*
Sis ergo populi Ductor SOLE, ET SALE *Doctor,*
Magnus vt in cœlo magna trophæa feras.

ADMO-

ADMODVM R. D.

D. ANDREÆ SALLÆO

PASTORI IN SILLY VIGILANTISSIMO ROBERT. PROCVREVR, al. DE HAVPORT.

SALLÆE, cuius non ſine numine
Nomen notatur omine duplici,
SALLÆE, SOLI SOL tuus alteri
Par, nec minori lumine degener,
Suo haud minori lumine: lumina
Perſtringit, atque detinet omnium.
Vt SOL ſupernus auricomum caput
Cœlo ſereno clarior exerit,
Terraſque in omnes exoriens nouos
Propagat ignes, & tenebras fugat;
Sic tu propulſas nubila temporis,
Rubiginemque ſegnis inertiæ,
Ac contumacis toxica Zoili.
Omnique maior inuidia caput
(Ceu SOLE) honore, laude, ſcientia,
Latè coruſcans gnauiter exeris.
At fortè, ne vel lingua loquacium
Vel falx ſenectæ, vendicet, atterat,
Suumve quicquam ducat, & arroget
Tuo in labore: SOL tuus hic SALE
(SALLÆE ſuauis pars animæ meæ)
Luſtratur. At quo? nempe duce artium
Æternitate, quam neque vis edax,
Nec lingua mordax, nec ſenium obruet.
Viue ergo lætus, nec paueas modò
Oris maligni virus ad irritum.
Oppone ſcutum terribile improbis

Docti

Docti GRANATÆ, cuius opus pium
In copiosos digeris Indices
Vt SOLE clarus, ET SALE viuidus.

AD EVNDEM.

VT qui fluctisonum vult pandere vela per æquor,
Pyxidis auxilio se bolidisq; regit;
Vt posit Zonam explorare poliq; soliq;,
Vtque optata ratis littora tangat ouans:
Et velut auribibax qui terram euiscerat auro,
Nil sine diuinæ virgulæ habebit ope:
Sic in GRANATA *frustra quis quæritet aurum,*
Indicis istius ni monimenta petat.

Ioannes Zuallart, Peregrinus Hierosol. Historiographus Terræ Sanctæ, Eques S. Sepulchri, Prætor in Silly.

INDEX LOCVPLES IN OMNES CONCIONES D. R. P. LVDOVICI GRANATENSIS,

Quas scripsit tam de Tempore, quàm de Festis, digestus secundùm ordinem Alphabeticum.

PRIMI VOLVMINIS.

A.

Secundi Voluminis.

Abusus

Tertij Voluminis.

Quarti voluminis.

Quinti Voluminis.

Auari-

Primi Voluminis.

B.

Secundi Voluminis.

Tertij Voluminis.

Quarti Voluminis.

Quinti Voluminis.

Primi Voluminis.

C.

Concio-

Secundi Voluminis.

Chri-

Tertij Voluminis.

Quarti Voluminis.

Quinti Voluminis.

Chari-

Curiosi-

Primi Voluminis.

D.

Deus

Secundi Voluminis.

Tertij Voluminis.

Quarti Voluminis.

Diuitiæ,

Quinti Voluminis.

Primi Voluminis.

E.

Secundi Voluminis.

Tertij Voluminis.

Quarti Voluminis.

Quinti Voluminis.

Primi Voluminis.

F.

Secundi Voluminis.

Tertij Voluminis.

Fons

Quarti Voluminis.

Quinti Voluminis.

Primi Voluminis.

G.

Secundi Voluminis.

Tertij Voluminis.

Quarti Voluminis.

Quinti Voluminis.

Primi Voluminis.

H.

Homi-

Secundi Voluminis.

Tertij Voluminis.

Quarti Voluminis.

Homo

Quinti Voluminis.

Humi-

Primi Voluminis.

I.

Secundi Voluminis.

Tertij

Tertij Voluminis.

Quarti Voluminis.

Quinti Voluminis.

Primi Voluminis.

L.

Secundi Voluminis.

Tertij Voluminis.

Quarti Voluminis.

Quinti Voluminis.

Primi Voluminis.

M.

Secundì Voluminis.

Tertij Voluminis.

Miseri-

Quarti Voluminis.

Quinti Voluminis.

Primi Voluminis.

N.

Secundi Voluminis.

Tertij

Tertij Voluminis.

Quarti Voluminis.

Quinti Voluminis.

Primi Voluminis.

O.

Secundi Voluminis.

Tertij Voluminis.

Oratio

Quarti Voluminis.

Quinti Voluminis.

Primi Voluminis.

P.

Secundi Voluminis.

Prapara-

Tertij Voluminis.

Piorum

Quarti Voluminis.

Quinti Voluminis.

Primi Voluminis.

Q.

Secundi Voluminis.

Tertij Voluminis.

Quarti Voluminis.

Quid

Quinti Voluminis.

Primi Voluminis.

R.

Secundi Voluminis.

Tertij Voluminis.

Quarti Voluminis.

Quinti Voluminis.

Primi Voluminis.

S.

Secundi Voluminis.

Tertij

Tertij Voluminis.

Quarti Voluminis.

Sabba-

Quinti Voluminis.

Primi Voluminis.

T.

Secundi Voluminis.

Tertij Voluminis.

Quarti Voluminis.

Quinti Voluminis.

Primi Voluminis.

V.

Voca.io

Secundi Voluminis.

Tertij Voluminis.

Quarti Voluminis.

Verbum

Quinti Voluminis.

B.Virgi-

Quinti Voluminis.

X.

Primi Voluminis.

Z.

Tertij Voluminis.

Quarti Voluminis.

FINIS.

Corona, quæ pro virtute, & eius sudoribus datur, nihil habet sensibile, neque in hoc sæculo nobiscum dissoluitur, sed perpetua est & immortalis. *Chrysostomus, homiliâ 42. in Genes. fol. 289. tom. 1.*

ANTVERPIÆ,
EX OFFICINA PLANTINIANA,
APVD IOANNEM MORETVM.
M. DC. III.

LABORE, ET, CONSTANTIA.

[illegible]
DE SANCTIS